

Parlem de cuina

Aina Burgos i Tolo Trias, un tàndem gastronòmic molt ben avingut

Després d'un dur i calorós dia de feina, n'Aina i Tolo ens obrin la seva tenda... i el seu cor... per a parlar una estona de cuina.

P: Vosaltres que heu viscut la cuina i la gastronomia des de moltes vessants (restaurants, hotels, televisió, com a empresaris). Si haguéssiu de tornar a començar, us tornariem a trobar aquí mateix?

R: Si!- tots dos al uníson i ben convençuts- Aina: A mí hem tornaríem a trobar davant dos fogons. Té coses bones i altres no tant, però pens que sempre t'has de quedar amb ses coses bones.

Tolo: Jo no me'n record del dolent, em fuig del cap, crec que és el millor, sinó et cremes. M'agrada el que feim ara. El que no enyor és el servei d'un Restaurant; n'he fets molts i així com estem ara és més còmode. Feim la feina que ens toca i un cop feta els clients venen a cercar-la, però res a veure amb aquells moments que t'arriben cinquanta clients i tots volen menjar a l'hora.

P: Com és la vida personal entre dos cuiners; vos feis la competència?

Aina: ens coordinem prou bé, per exemple ara jo he començat una lasagna de verdures i en Tolo l'acabarà. No ens molestem per si un li dóna el seu toc personal.

Tolo: Per ventura si hem de fer alguna cosa més complexa tècnicament la faré jo, però sa veritat és que no ens feim competència. Som un equip i un complementa l'altre.

P: Després de cuinar a la tenda tot el dia, qui cuina a casa?

Aina: A mi m'agrada cuinar a casa, però la veritat és que és més còmode cuinar a la

tenda ja que aquí ho tenim tot per mà. Si he de fer una paella, la faig aquí i després me l'enduc a casa. Així i tot moltes vegades cuin a casa amb el meu fill: coques, galletes, a ell li agrada.

P: Què podem trobar dins la gelera de casa vostra? Què no torbaríem mai?

Aina: fruita! Som una enamorada de la fruita; a més de formatges i iogurts i coses per a fer pa amb oli. També tenim moltes conserves fetes nostres.

Tolo: Avecrem! No en trobaràs mai, ni a casa ni a la tenda. No hem estudiat cuina molts d'anys per a acabar usant Avecrem.

P: Que cuinareu demà, us ho planificau o anau improvisant?

Aina: Ens ho planificam. El que duim a les escoles, per exemple, està planificat. De fet una dietista ens ho revisa. El menú diari de la tenda també, però aquest està més condicionat per la feina o l'estat d'ànim.

P: Com us definireu professionalment un a l'altre?

Aina: A mi en Tolo m'ha ensenyat moltes coses. És un bon cap. Ell s'ocupa de la part tècnica, de xerrar amb el client, de posar preus, de cercar productes i xerrar amb els comercials. Té bona mà per tenir gent al seu càrrec.

Tolo: N'aina és la madona de la casa, és l'ànima d'Ainere. L'estil és el seu.

P: Que és Ainere? Quina és la seva filosofia?

Tolo: El que és "Ainere cuina per tu" és el portal on la gent pot trobar una cuina pròxima i ben feta. Una de les satisfaccions més grosses que he tingut enguany és veure

la cara de satisfacció d'un al·lot d'una escolela en saber que els hi dúiem macarrons. A vegades no cal fer una cuina molt sofisticada per rebre la felicitació d'un client. Fer les coses ben fetes tant si són uns macarrons com un bufet de luxe és la nostra màxima.

P: El producte de casa vostra, on el compreu? Sou exigents amb la qualitat o mirau més el preu? Pot haver-hi equilibri?

Tolo: Miram d'ésser competitius en el mercat. Miram de comprar bé. És inevitable tenir tots els factors en compte. Tenim una praxis d'hotel de 3 o 4 estrelles. Hem arribat a servir 2000 menús en una setmana i si no controles tots els aspectes no et surten els nombres.

Aina: És tan important cuinar bé com comprar bé. Una cosa ha d'anar lligada a l'altra.

P: Xerrant de Sóller, com veis el poble? Que canviareu de Sóller?

Tolo: La darrera reforma circulatòria és un caos. S'ha de fer una cosa amb seny. Avui dia fas una quantitat de voltes innecessàries per dins Sóller.

Aina: Jo no sé què dir-te, estic enamorada de Sóller i del meu barri.

P: Ara que veïnat vostre obrin un supermercat, i sembla que n'han d'obrir més a Sóller, què us pareix?

Aina: pens que hi haurà massa grans superfícies per un poble con Sóller, i això sense parlar del gran mal que això farà al petit comerç.

Tolo: És bo que es creïn empreses i

comerços a Sóller però ho hem de fer amb seny.

P: Teniu plans de futur? O viviu el dia a dia?

Aina: El local se'ns queda petit, necessitam més cuina però per ara m'estim més emprar amb els doblers en altres coses. Per ventura en un futur cercam un altre local... però segur que ha d'ésser a l'Horta, és el nostre barri i ens agrada a tots dos.

P: Ja per acabar, quant es varen unir els camins entre Aina i Tolo, fou primer allò personal o allò professional?

Aina: Allò professional. Després ja varem mesclar ous amb caragols. Jo anava qualque vegada a ajudar a n'en Tolo i a n'Oscar Martínez quant tenien el Xoriguer... no sé, poc a poc... fins que un dia... ara ja fa dotze anys, que anam junts i vuit de casats. Des d'aquell dia al Xoriguer, no ens hem separat mai.

Tolo: Ja ens coneixíem de l'escola de cuina, no sé... poc a poc... això sí, la millor recepta que hem fet junt és en Gori, el nostre fill.

Moltes gràcies a tots dos.

Juan A. Fernández

Si pens és perquè visc

Fa pensar tenir tants d' 'ex' governants camí de la presó (Clàssics llatins, IV)

L'altre dia, cercant cites llatines, me vaig quedar amb els cabells drets, quan me trob aquest breu poema de Virgili (70-19 a. C.), de deu versos, lamentant-se de la regirada vergonyosa d'homes d'Estat, que, des d'un poder absolut, la justícia se'ls obri amb proves de furt un camí ample cap a la presó.

La meua traducció és literal, no obstant he emprat sinònims propis i oportuns a les nostres circumstàncies actuals que signifiquen la mateixa idea que deplora l'original de Virgili. Aquí us present el

poema en llatí i traduït. Digau-me: no fa pensar?

- "Aspice quem valido subnixum gloria regno altius et caeli sedibus extulerat: terrarum hic bello magnum concusserat orbem, hic reges Asiae fregerat, hic populos; hic grave servitium tibi, jam tibi, Patria, ferebat (cetera namque viri cuspide considerant), cum subito in medio rerum certamine praeceps pulsus e patria corruit in carcer adversus.

Tale Deae numen: tali mortalia utu falax momento temporis hora dedit "

- Mirau aquest home -si voleu aquesta dona- votats pels seus subdits en una responsabilitat d'un "referendum", que arribaren a seure a la cadira més alta dels poders celestials dins el govern: Aquests, en el seu temps, batallaren en els combats més enfrontats i guanyaren la guerra en tots els enfrontaments; aquests tenguieren dins les seves mans tots els poderosos (=reges Asiae); aquests han dirigit el nostre poble, a tu, sí, i a tots, cap a una gravíssima crisi tenint baix el seu

control tots els nostres moviments. Tot i així, de cop i volta, el destí ha capgirat els seus adveniments, envoltats-los de greus escàndols, i, després d'haver caminat amb honor i llibertat pel carrer com tots, ara, espulsats del poble, corrent van amb direcció cap a la presó.

Tal ha estat la voluntat de les deeses. Aquesta és l'ensenyança que ens han de donar les mentides viscoses viscudes dins el temps: ser conscients de que, sempre ve l'hora d'haver de donar compte dels nostres actes. A tots ens arriba el nostre darrer dia.

* "Dicebat melius quam agit" Livi / 59 ? a. C. - 17 ? d. C.)

- Les seves paraules no consonaven amb els seus fets.

* " Si vulnus tibi monstrata radice non fieret levius"

Horaci, (65 - 8 a. C.)

- No curarem la ferida que patim, sinó l'arrancam d'arrel.

* " Certum est ratus in senatu omnia venalia esse"

Salusti. (86 - 34 a. C.)

- Tothom dóna per ben segur que dins els governs tot se compra i se ven segons els convé.

* "Ad liberos pervenit qui nihil meruerunt querellae contra senatum adiectae"

- Dels clams de protesta i de ràbia que se manifesten contra els Governants el poble en toca les conseqüències i això que no en té cap culpa.

Agustí Serra Soler

